

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Сливен , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на четиринадесети юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова
Членове: Надежда Н. Янакиева
Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
в присъствието на прокурора Ваня Димитрова Белева (ОП-Сливен)
като разгледа докладваното от Радка Д. Дражева Първанова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20212200600141 по описа за 2021
година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е въззивно и е по реда на чл.313 и сл. от НПК, т.е. за
проверка на невлязла в сила първоинстанционна присъда.

Образувано е по въззивна жалба на подсъдимия ХР. СТ. ХР. срещу
Присъда № 260024/12.02.2021 г., постановена по НОХД № 125/2020 г. по
описа на РС – Сливен.

С атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е признал
подсъдимия ХР. СТ. ХР. за виновен и го е осъдил по повдигнатото му
обвинение за престъпление по 234, ал.2, т.1, вр.ал.1, вр. чл.28, ал.1 от НК /в
редакцията му преди изменението в ДВ бр.7 от 2019г./. При условията на
чл.55, ал.1, т.1 от НК на подсъдимия е наложено наказание „Лишаване от
свобода“ за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален общ
режим. На основание чл.55, ал.3 от НК не е наложено кумулативно
предвиденото в закона наказание „Лишаване от права по чл.37, ал.1, т.7 от
НК“. На основание чл.68, ал.1 от НК съдът е привел в изпълнение

наказанието по НОХД №406/2017г. по описа на РС-Нова Загора - „Лишаване от свобода“ за срок от една година и три месеца, което подсъдимият Х. да търпи при първоначален общ режим и отделно от наказанието по атакуваната присъда. На основание чл.234, ал.5 от НК съдът е отнел в полза на държавата предмета на престъплението и е постановил след влизане в сила на съдебния акт същият да бъде унищожен. СлРС се е произнесъл и по направените в хода на досъдебното и на съдебното производство разноски.

Срещу така постановената присъда е подадена въззивна жалба и допълнение към нея от подсъдимия чрез неговия защитник. В тях се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че липсва достатъчно конкретност в обвинителния акт, тъй като нормата на чл.234, ал.1 от НК е бланкетна, попълнена е чрез посочване на разпоредби от ЗАДС и ЗТТИ, но тези разпоредби съдържат няколко хипотези и не е отразено коя от тях подсъдимото лице е нарушило. На второ място се твърди, че деянието е несъставомерно и липсва състав на престъпление, доколкото впоследствие законът е бил променен, а това надлежно не е било отразено в обвинителния акт, въпреки че бил изготвен след настъпилата промяна. Намира, че след като районният съд в диспозитива на присъдата е посочил, че квалификацията на деянието е по старата редакция, то мълчаливо е потвърдил състоятелността на възражението на жалбоподателя. В тази връзка се излага становище за нарушение на материалния закон и за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Навеждат се още твърдения за нарушение на процесуалните правила, тъй като под формата на полицейска проверка били извършени претърсване и изземване на вещи по смисъла на чл.161 от НПК, за които нито било налице предварително разрешение от съдия, нито последващо одобрение. Жалбоподателят намира, че нито от обективна, нито от субективна страна е доказано деянието, както по отношение на цигарите, така и спрямо алкохола, както и че е налице малозначителност на деянието. Финално се сочи, че подобни възражения са направени и пред първостепенния съд, но същите не са обсъдени. От въззивната инстанция се иска да отмени атакуваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимото лице да бъде признато за невиновно и оправдано по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на ОП

– Сливен взема становище за неоснователност на въззивната жалба. Настоява, че предявеното обвинение на подсъдимия е ясно и конкретно, съобразено с материалния закон. Счита за несъмнено установено авторството на деянието и правилно и законосъобразно е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия за извършеното престъпление. Навежда доводи, че няма допуснато съществено процесуално нарушение и протоколът за доброволно предаване е писмено доказателство, което е приобщено по предвидения от НПК ред. Моли за потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт.

Защитникът на подсъдимия Х. – адв. М. от АК Сливен, поддържа жалбата. Моли да бъде отменена атакуваната присъда по изложените в жалбата съображения. Защитникът пледира за отмяна на атакуваната присъда и оправдаване на подсъдимия.

В личната си защита подс. Х. поддържа жалбата си. В последната си дума подс. Х. поддържа, че е невинен.

Съдът, след като се запозна с въззивната жалба и допълнението към нея, като взе предвид становищата на страните, изразени в съдебно заседание пред въззивната инстанция, като съобрази материалите по делото и като извърши цялостна проверка на присъдата по реда на чл. 313 и сл. от НК намери следното:

Жалбата е допустима, депозирана е от страна с правен интерес от оспорване на първоинстанционния съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС-Сливен е образувано по внесен от РП – Нова Загора обвинителен акт срещу подсъдимия ХР. СТ. ХР. с обвинение по чл. 234, ал. 2, т.1, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал.1 от НК.

От събраните доказателствени материали се установява от фактическа страна следното:

На 01.05.2018г. свидетелите Г. К., К.К. и С. Й. – полицейски служители в РУ - Нова Загора, осъществили специализирана полицейска операция. Около 11.30 часа полицейските служители извършили проверка на лице, продаващо сезонни плодове и зеленчуци на сергия в кооперативния пазар на

гр. Нова Загора. Проверката била извършена по предварителна информация, че лицето държи и продава акцизни стоки без бандерол на сергията си. При проверка самоличността на лицето било установено, че това е подс. ХР. СТ. ХР.. Върху сергията свид. Г. К. видял половинки шишета, напълнени с жълта течност, за която подсъдимия Х. заявил, че е ракия. При проведената беседа лицето заявило, че в различни шкафове на сергията си държи цигари и бутилки с ракия, които били за лични нужди. По-късно посочил, че ги продава и по този начин се издържа. Съседната маса била празна и свид. К.К. попитал подс. Х. дали държи и нея. При утвърдителния отговор от подс. Х., същият бил помолен да я отвори. В нея също били намерени бутилки с етилов спирт. Вещите били поставени в кашони, които били запечатани със стикери на РУ – Нова Загора. Полицейските служители, заедно с подс. Х., със служебния автомобил, транспортирали установените вещи в РУ-Нова Загора. В полицейското управление подс. Х. предал с протокол за доброволно предаване намерените 42 бр. найлонови плика – самозалепващи, всички пълни с по 20 къса саморъчно напълнени цигари с надпис „Korona“; 12 бр. пластмасови бутилки – запечатани, пълни с течност, с надпис „етилов спирт“ 95 %,, 0,8л., 19 бр. пластмасови бутилки пълни с течност, с различни надписи, с вместимост 0,5 л. и 1 бр. пластмасова туба с вместимост 10 л., с жълта течност – приблизително 1/4 от нея. В протокола били отразени и обясненията на подсъдимия, че ракията, която е в шишетата, е негова, цигарите закупил от лице на пазара, а спиртът го е получил за негови нужди.

На предадените вещи на 16.08.2018 г. бил извършен оглед на вещественни доказателства – на предадените с протокола за доброволно предаване вещи, с участието на специалист-технически помощник и поемни лица, за което бил изготвен протокол.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-химическа експертиза, на база физикохимичните показатели, течностите в представения за изследване обект № 2 на експертизата се определяли като смес от етилов алкохол и вода, а течностите в представените за изследване обект № 3 и № 4 на експертизата се определяли като смес от етилов алкохол, вода и оцветители /високоалкохолни напитки/. В експертизата било отразено, че в течностите на бутилките, обект на експертизата, с наличната апаратура не се установило съдържание на метилов алкохол над допустимите концентрации и

не се установило съдържание на вредни за здравето вещества. Посочено било, че течностите в обекти № 2 на експертизата са с алкохолен градус 95,00 об. %, а в обекти № 3 и № 4 на експертизата са с алкохолен градус 40,00 об. %. Количеството течност в обект 2/1 на експертизата било 1,000 литра; в обект 2/2 - 1,000 литра; в обект 2/3- 0,820 литра; в обект 2/4- 1,050 литра; в обект 2/5 - 1,000 литра; в обект № 3- по 0,500 л. ,т.е. общо 9,500 л., а в обект № 4 - 2,300 литра.

По делото е изготвена съдебно-оценителна експертиза, от заключението на която е видно, че общата пазарна стойност на 11,800 л. смес от етилов алкохол, вода и оцветители, е в размер на 59 лв., а стойността на предадените цигари с филтър, саморъчно свивани 80 мм – 42 пакета, поставени в полиетиленови самозалепващи се пликкове, е в размер на 315 лв., определена съгласно чл. 71 от ППЗАДС в сила от 26.03.2010 г. /съдебно-оценителна експертиза на л.31 от ДП/.

Видно от приложения по делото Протокол за оглед на вещественни доказателства от 16.08.2018г., на предадените вещи бил извършен оглед, с участието на специалист-технически помощник и поемни лица, като обект на огледа били: три броя кашони, залепени със стикери на РУ-Нова Загора, обозначени като обект № 1, обект № 2 и обект № 3; един брой прозрачна пластмасова бутилка, с жълта на цвят капачка, пълна с течност, на височина до 9 см от дъното, обозначена като обект № 4. В протокола е отразено, че след нарушаване целостта на стикера върху кашона, обозначен като обект № 1, във вътрешността му се открили 42 (четиридесет и два) броя самозалепващи се полиетиленови пликчета. При отваряне на произволно избрано полиетиленово пликче от вътрешността му се долавяла миризма на тютюн, като в пликчето се намерили 20 бр. къса цигари с кафяв филтър, с надпис на тях "Korona", с дължина на една цигара е 80 мм, като всяка е завита в предния край. Отражено било също така, че след нарушаване целостта на поставения стикер върху кашона, обозначен като обект № 2, във вътрешността му се открили общо 12 /дванадесет/ броя кафяви на цвят пластмасови бутилки, с бели на цвят, неперфорирани капачки, като върху всяка бутилка имало етикет с надпис „Етилов спирт химакс фарма 95%“, с изписано върху етикета тегло от 0,8 кг. Кашонът с всички бутилки в него бил обозначен като обект № 2, а поотделно бутилките били обозначени като подобекти с номера 2.1, 2.2, 2.3,

2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 2.11 и 2.12. При огледа, след нарушаване целостта на поставения стикер върху кашона, обозначен като обект № 3, във вътрешността му се открили общо 19 /деветнадесет/ броя пластмасови бутилки от различни марки безалкохолни напитки, пълни догоре с течност, като поотделно бутилките се обозначили като подобекти с номера 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9, 3.10, 3.11, 3.12, 3.13, 3.14, 3.15, 3.16, 3.17, 3.18 и 3.19. В протокола било отразено още, че пластмасовата бутилка, обозначена като обект № 4 била прозрачна, с жълта на цвят капачка, като при премахване на стикера и развъртане на капачката, от течността във вътрешността на бутилката се долавяла миризма на спирт.

По делото е представена и приложена справка от Митница-Бургас, от която е видно, че срещу подс. Х. била образувана административнонаказателна преписка № 731/2010год., въз основа на АУАН № 584/16.11.2010г. по описа на Митница-Бургас, като било издадено НП № 731/19.04.2011г. за нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, което влязло в законна сила на 25.05.2011г. Нарушението се изразявало в това, че на 25.09.2010г. в района на Общински пазар-Нова Загора е държал на склад на сергийна маса № 7 за продажба на плодове и зеленчуци, акцизни стоки – 10 броя кутии по 20 къса цигари марка „Viceroy“, 2 броя кутии по 20 къса цигари марка „Ray“ и два броя кутии по 20 къса цигари марка „Victory white“ без акцизни бандероли.

Видно от представена по делото справка от „Общински пазари НЗ“ ЕООД – гр. Нова Загора, подс. Х. не е сключвал договор с „Общински пазари НЗ“ ЕООД, но ползвал маса № 37 като е приложено копие от фактура за платена за месеца такса.

На 24.04.2018г. подс. Х. закупил от аптека „Ремедиум“ – онлайн, 24 бутилки „етиллов спирт дермален разтвор за дезинфекция на кожата 95% по 1000мл“, за което била заплатена сумата 160,40лв. Като доказателство по делото са приложени проформа фактура и фискален бон за покупката.

С влязло в сила на 28.05.2011г. споразумение по НОХД № 281/2011г. по описа на РС-Нова Загора подс. Х. е признат за виновен в това, че на 08.04.2011г. в гр. Нова Загора, в района на Общински кооперативен пазар, в щандове № 17 и № 18 държал акцизни стоки без бандерол – цигари на обща

стойност 6450лв, когато такъв се изисква по закон, като случая не е маловажен и на основание чл. 234, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което на основание чл. 66 от НК било отложено за изпитателен срок от три години.

С влязло в сила на 01.09.2017г. споразумение по НОХД № 406/2017г. по описа на РС-Нова Загора подс. Х. е признат за виновен в това, че на 09.06.2016г. в гр. Нова Загора, в района на Общински кооперативен пазарна маса № 37, при условията на повторност държал акцизни стоки без бандерол – цигари на обща стойност 300 лв., както и високоалкохолни напитки, съдържащи смес от етилов алкохол, вода и оцветители, на обща стойност 538.10 лв., на основание чл. 234, ал. 2, т.1, вр. ал. 1, чл. 28, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и три месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК било отложено за изпитателен срок от три години и шест месеца.

Събраните по делото писмени, гласни и веществени доказателства са непротиворечиви и кореспондират помежду си, в това число и показанията на свид. С. С., посочен от защитата, с изключение на твърдението му, че цигарите са свивани от подсъдимия за негово лично ползване и че спиртът е закупен от него.

Подс. ХР. СТ. ХР. е български гражданин, с основно образование, разведен, безработен, осъждан.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства. Същата е възприета по идентичен начин от първата съдебна инстанция.

Доколкото първоначалната въззивна жалба е бланкетна, а възраженията на защитата, изразени в допълнителната въззивна жалба и тези, развити в с.з. пред въззивния съд, са свързани с анализа на събраните по делото доказателства и изготвените от първата съдебна инстанция мотиви, въззивният съд следва да посочи, че в мотивите към проверяваната присъда приобщените доказателствени източници са обсъдени и анализирани. Първоинстанционният съд е коментирал обстойно и ясно събраните от него лично и непосредствено доказателства, както и на тези приобщени чрез

прочитането им по съответния процесуален ред. Обсъдил е същите и ги е съотнесъл помежду им, като е изложил аргументи за тяхната относимост и достоверност. Налице са доводи защо определени доказателства са кредитирани, а други – не. Мотивите на първата съдебна инстанция обхващат всички събрани по делото източници на информация, непротиворечиви са и подчинени на правилата на формалната логика. Не се констатира съществени нарушения при обсъждането на събраните доказателства и тяхната оценка.

Настоящата инстанция при собствена и самостоятелна оценка на доказателствения материал установи, че събраните и приобщени в хода на съдебното следствие доказателства са относими към предмета на делото и в своята съвкупност допринасят значително за изясняване обстоятелствата, наведени от прокурора в обвинителния акт, определящи рамките на обвинението.

Въззивният съд, така както и първата съдебна инстанция, намира за достоверни и убедителни преобладаващата част от събраните гласни доказателства – показанията на разпитаните по делото свидетели Г. К., К.К. и С. Й.. Относно главния факт подлежащ на доказване – извършено ли е описаното в обвинителния акт престъпление и авторството на деянието, съобщената от тримата свидетели информация е еднопосочна и безспорна. Изяснено е с изискуемата от закона категоричност къде е държал акцизните стоки подсъдимият, какви действия е извършил, с каква цел ги е държал и от къде се е сдобил с тях. Няма противоречия в показанията на тримата свидетели и относно мястото, в което са били съхранявани акцизните стоки. Свид. К. и свид. К. са възприели подс. Х. в инкриминирания ден и подробно разказват в проведените пред първата съдебна инстанция разпити личните си впечатления от действията на подсъдимия. Техните показания кореспондират с тези на свид. Й., съответни са на удостовереното в писмените доказателства обстоятелство относно предадените от подсъдимия цигари без бандерол и алкохол като вид и количество. По тези съображения правилно първоинстанционният съд е кредитирал показанията на тримата полицейски служители, преценявайки тяхната логичност, последователност и взаимовръзка.

Аргументирано съдът е намерил за неубедителни показанията на свид.

С. С. и обясненията на подс. Х.. Касае се за защитна позиция на подсъдимия, а именно, че свид. С. е закупил етиловия спирт за лична употреба на баща си и че цигарите са свивани от подсъдимия за лична употреба. Както е приел и СлРС, от кредитираните показания на свид. К. и свид. К. е видно, че подс. Х. не само употребява цигарите, но и ги продава. С оглед на тези обстоятелства логично и законосъобразно съдът е изключил тези показания на свид. С. и обясненията на подс. Х. като недостовърни и противоречащи на останалия събран по делото доказателствен материал. Изложените от първата съдебна инстанция аргументи се базират на обективен прочит на доказателствените източници, не са противоречиви и са изчерпателни, съобразно същността на приобщените доказателства. Въззивният съд споделя изцяло доводите на СлРС и намира, че разборът на доказателствената съвкупност е всеобхватен и изцяло подчинен на правилата на формалната логика.

Въззивната инстанция, така както и СлРС, цени заключението на назначената съдебно-оценителна експертиза, което допринася в значителна степен за изясняване на обстоятелствата по делото и конкретно стойността на акцизните стоки. Кредитират се и писмените доказателствени материали, неоспорени от страните и приобщени към доказателствата по надлежния процесуален ред.

Обобщено по оплакванията във въззивната жалба и в с.з. пред настоящата инстанция въззивният съд не констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да са били допуснати от първоинстанционния съд при разглеждане на делото, при постановяване на присъдата и при изготвяне на мотивите към нея. Съдебните протоколи съдържат подробен запис на показанията на допуснатите до разпит свидетели, както и на обясненията на подсъдимия. Съдът е допуснал събиране на доказателства чрез разпит на свидетели по искане и на прокурора, и на защитата, след което надлежно е обсъдил в мотивите към присъдата приобщените показания. Констатацията за изчерпателност и формална изрядност на съдебните протоколи и на съдържанието на мотивите към присъдата дава основание на въззивния съд да прецени като законосъобразно процедирането на СлРС, осигуряващо в необходимата степен спазване принципа на равенство на страните и състезателност на производството.

Направеното от защитата твърдение за допуснато нарушение в обвинителния акт при посочване на правната квалификация настоящият състав намира за неоснователно. Законодателната промяна, обхващаща ал. 2 и ал. 3 на чл. 234 от НК, е настъпила след повдигане и предявяване на обвинението срещу подсъдимия Х. в хода на досъдебното производство по реда на чл. 219 от НПК /действие, датиращо от 22.01.2019г./, поради което и резонно в постановлението за привличане, деянието е квалифицирано по ал. 2 на чл. 234 от НК – актуалната към датата на деянието редакция на законовия текст. Пропускът на прокурора да отрази последвалата промяна в конструкцията на правната норма, обхващаща дейността на подс. Х. – въвеждането на нова ал. 2 на чл. 234 от НК и възпроизвеждане съдържанието на последната в ал. 3, в конкретната хипотеза няма характер на съществено процесуално нарушение, налагащо връщане на делото в предходната му фаза. Прокурорът е изпълнил задължението си да посочи актуалната към датата на деянието редакция като следваща преценка за приложимия закон съдът не само е в правомощието си да извърши, но и е длъжен да стори това.

Неоснователно е и поддържаното с въззивната жалба оплакване за липса на достатъчна конкретност в обвинителния акт на обвинението, водещо до нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Внесеният от прокуратурата обвинителен акт отговаря на изискванията на чл.246 от НПК и е в съответствие с дадените в Тълкувателно решение № 2 от 7.10.2002 г. на ВКС по т. н. д. № 2/2002 г., ОСНК, указания. В него държавното обвинение е посочило приложимата норма от особената част на НК и предвид бланкетния характер на същата, са посочени и нарушените разпоредби на ЗАДС. Това е нормативният акт, който регламентира кои са акцизните стоки, под какъв режим са поставени, как се заплаща дължимия акциз и какъв е редът за маркирането им с акцизни бандероли. Въведените с посочените норми на ЗАДС и Закон за тютюна и тютюневите изделия (ЗТТИ) не очертават форма на изпълнително деяние, а разкриват друга особеност на престъплението - бандеролът да се изисква по закон. Именно тези изисквания се съдържат в цитираните в присъдата разпоредби, включително и тази на чл. 28 от ЗТТИ, регламентираща точно хипотеза, касаеща фактическото обвинение, повдигнато срещу подсъдимия като същата е била посочена в обвинителния акт. На следващо място не се

констатира и противоречие между обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт.

Основното възражение на защитата, че отварянето на сергията, предаването на алкохола и цигарите с протокол за доброволно предаване, е действие по разследването и е следвало да бъде извършено по реда на НПК чрез претърсване и изземване, е неоснователно. Досъдебното производство е образувано на основание чл.212, ал.2 от НПК. Видно от уведомлението до прокурора за образуваното досъдебно производство, първото извършено действие по разследването, въз основа на което същото е започнало, съгласно разпоредбата на чл.212, ал.2 от НПК, е разпитът на свидетеля Г. К.. Следователно предаването на цигарите и алкохола от страна на осъдения не е първото действие по разследването. По отношение правната природа на протокола за доброволно предаване, макар и да не е изрично посочен като процесуален способ за доказване в НПК, протоколът за доброволно предаване се възприема като писмено доказателство, с което се присъединяват описаните в него веществени доказателства към материалите в наказателното производство. От тук наведеното оплакване в тази насока е неоснователно.

За съставомерността на престъплението по чл.234, ал.1, предл.1 от НК е необходимо деецът да държи предмета на престъплението - акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, като държането като форма на изпълнителното деяние представлява упражняване на фактическата власт върху определена вещ.

Правилно първоинстанционния съд е приел, че в конкретния случай по делото са събрани безспорни доказателства, че на 01.05.2018 г. подсъдимият Х.Х. е държал инкриминираното количество цигари и алкохол без бандерол. По несъмнен начин е установено и върху какви по вид и количество акцизни стоки същият е упражнявал фактическа власт, с оглед на което обосновано първостепенният съд е приел за доказани предмета на престъплението и неговото авторство.

В Закона за акцизите и данъчните складове е дефинирано кои стоки са акцизни — алкохол и алкохолни напитки; тютюн и тютюневи изделия; енергийните продукти и електрическата енергия /чл.2, т.т.1, 2 и 3 от ЗАДС/. В глава втора „Акцизни стоки”, раздел първи „Алкохол и алкохолни напитки“ и

раздел втори „Тютюневи изделия – чл.5-12а от ЗАДС, изчерпателно са изброени онези алкохолни и тютюневи изделия, които законът определя като акцизни, т.е такива, които подлежат на облагане с акциз, внасянето на който се доказва чрез залепен върху опаковката им бандерол. С бандерол се облепват тютюневи изделия и бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание равно и превишаващо 15 % vol. (чл. 64, ал. 1 от ЗАДС). Съобразно Комбинирана номенклатура, въведена с Регламент (ЕС) № 1001/ 2003 на Комисията от 04.10.2013 г., с код 2208 се означава етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем под 80 % vol; дестилати, ликьори и други спиртни напитки. От материалите по делото е установено, че изследваните от бутилките проби представляват смес от етилов алкохол и вода, с концентрация 40 об.% (химическа експертиза, л. 26-28 д.п.). Следователно, държаните от подсъдимия Х. бутилки със смес от етилов алкохол и вода, с концентрация от 40 об.% представляват предмет на престъпление по чл. 234, ал. 1 от НК. Също така откритите тютюневи изделия, отговарят на дефиницията на чл. 11, ал. 1, т. 3 от ЗАДС за цигари – цилиндрични тела от тютюн, които чрез проста неиндустриална обработка са увити в цигарена хартия, т.е и ръчно свитите цигари.

В случая е налице и кумулативно предвидената с чл.234, ал.1 от НК предпоставка за съставомерност на престъплението от обективна страна, а именно случаят да не е маловажен. В разпоредбата на чл.93 т.9 от НК се съдържа легалната дефиниция за "маловажен случай", като такъв е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. От събраните по делото доказателства се установява, че процесният случай не покрива дадените с дефинитивната правна норма характеристики.

Общата стойност на акцизните стоки не е пренебрежимо ниска в сравнение с други случаи на престъпления от този вид. Следва да се има предвид и това, че държането е осъществявано в търговски обект – сергия на пазара, с потенциална клиентела като в показанията на свид. К. се съдържат данни за намерението акцизните стоки да бъдат продавани. Количеството и мястото на държане на цигарите и алкохола трудно би могло да се свърже с

лично ползване. Ето защо степента на обществената опасност на престъплението с оглед начина и мястото на извършване - търговски обект, количеството, вида и стойността на предмета му и потенциалните вреди за фиска, не е по-ниска в сравнение с обикновените случаи на престъпления по чл.234, ал.1 от НК.

От субективна страна престъплението е извършено виновно, при условията на пряк умисъл – подс. X. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им. Той много добре е съзнавал, че противозаконно държи акцизни стоки без бандерол, какъвто се изисква по закон, че на територията на Република България всички акцизни стоки, каквито представляват тютюневите изделия и алкохолът могат да бъдат транспортирани, пренасяни, съхранявани, предлагани и продавани в търговски обекти единствено с поставен бандерол на потребителската опаковка, който доказвал, че за тях е внесен дължимия акциз.

Настоящият съдебен състав счита, че не следва да бъде приложена разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, в каквата насока е искането на подсъдимия. Изложените от защитата аргументи пред ОС-Сливен, че извършеното от подсъдимия деяние е малозначително, поради което и не е обществено опасно не се споделят. С оглед завишената обществена опасност на престъпленията по чл.234, ал.1 от НК, които увреждат финансовата и кредитната система на страната, въззивният съд не може да приеме, че деянието е малозначително или е налице явна незначителност на същото. За да се приеме, че деянието е малозначително или че обществената му опасност е явно незначителна, поради което и не е общественоопасно, следва обществените отношения, които то защитава да не бъдат накърнени или ако бъдат увредени или застрашени, това да бъде в минимална степен. В конкретния случай подсъдимият е наказван веднъж по административен ред за извършено от него идентично деяние - държане на цигари без бандерол. Установено е и че има влезли в сила две споразумения за престъпления по чл. 234 от НК – за това, че е държал акцизни стоки без бандерол в района на Общински кооперативен пазар гр. Нова Загора. Следователно настоящото деяние, извършено от подсъдимия, се явява четвърто поред, установено от органите на реда, свързано с държане на акцизни стоки - цигари без бандерол и алкохол. Това

налага извод, че подс. Х. е деец с висока степен на обществена опасност. Този извод, преценен съвкупно с високата степен на обществена опасност на деянието, с криминализирането на което законодателят е защитил обществените отношения, свързани с правилното функциониране на финансовата и кредитната система и по-специално тези, отнасящи се до дейността на държавата по установяването и събирането на определен налог върху стоките, изброени в чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове, обуславя извод за липса на предпоставки за прилагане разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК.

Що се отнася до аргумента за евентуално административно нарушение, такава хипотеза е мислима, ако липсва престъпление и се преценява дали деянието съставлява нарушение и по кой закон, а в случая е налице съставомерно деяние по чл. 234, ал. 2, т.1 НК /актуална редакция към момента на деянието/, откъдето и не възниква необходимост от обсъждане на въпроса дали деянието би могло да послужи като основание за носене на административно-наказателна отговорност.

При индивидуализацията на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия, като отегчаващи отговорността обстоятелства РС-Сливен е отчетел негативните му характеристични данни. Наложено от първата инстанция наказание, съобразено с разпоредбата на чл. 355, ал. 2 от НПК, в размер на 6 м. “лишаване от свобода”, е съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца. Правилно е приведено в изпълнение наказанието по НОХД № 406/2017г. по описа на РС- Нова Загора – „Лишаване от свобода“ за срок от една година и три месеца.

В съответствие с разпоредбата на чл. 234, ал. 5 от НК СлРС е отнел в полза на държавата веществените доказателства – акцизните стоки без бандерол. Правилно е постановено унищожаването им след влизане в сила на присъдата.

Съобразена с разпоредбата на чл. 189 от НПК е присъдата и в частта относно присъдените разноски. Законосъобразно подсъдимият Спасов е осъден да заплати направените на досъдебното производство разноски в размер на 51,52 лева в полза на държавата по сметка на ОД на МВР – гр. Сливен, а направените в съдебната фаза разноски в размер на 50 лв. – в полза

на държавата по сметка на РС – Нова Загора и 46 лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС – Сливен.

С оглед на изложеното Окръжен съд Сливен намира атакуваната присъда за обоснована и съответна на събраните по делото доказателства. Не са налице основания за нейната отмяна и изменение, поради което трябва да се потвърди. Жалбата срещу нея като неоснователна следва да се остави без уважение.

Ръководен от изложените мотиви и на основание чл.334, т.6 и чл.338 от НПК, Окръжен съд – Сливен

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260024/12.02.2021г. постановена по НОХД № 125/2020г. по описа на Районен съд гр. Сливен.

Настоящото решение не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____